

(THÁNG OCTOBRE 1936)

1.—Phải có tài-năng để làm việc ích-lợi chứ không phải để khoe-khoang.

2.—Giúp ích cho người còn hơn nổi danh-tiếng.

3.—Ban ngày làm trọn bổn-phận, thì tối đến bao giờ cũng được vui-mừng.

4.—Không chịu khó-khăn, nguy-hiểm thì không làm việc lớn được.

5.—Chớ coi khinh lỗi nhỏ. Kẻ thù nhỏ-mọn đến đâu cũng có thể theo thời-gian mà hãm-hại ta.

6.—Hãy chăm-nom vun-tưới khu vườn của mình, rồi hái hoa đem tặng kẻ khác.

7.—Thấy kẻ khác sung-sướng thì mình sung-sướng, thấy kẻ khác vui-mừng thì mình vui-mừng, kẻ có tinh-thần ấy mới cảm-biết giá-trị của cuộc đời.—*E. Naville.*

8.—Nụ cười là một tia sáng, cho nên nó làm cho nét mặt sáng-sủa.

9.—Nói thì có khi làm cho kẻ khác vui-thích; nhưng nghe thì bao giờ cũng làm cho người ta vui-thích.

10.—Kẻ nào nhiều tật xấu hơn hết ắt là người thứ nhứt hay chỉ-trích nét xấu của người khác.

11.—Đừng làm việc gì nửa chừng; nếu là việc tốt thì hết sức làm đi; nếu là việc xấu thì đừng khi nào làm.

12.—Anh em nhỏ một cây gai trong cuộc đời của ai thì phải trồng một cây hương thế vào.—*Abraham Lincoln.*

13.—Kẻ thù của ta không phải ở ngoài đâu; chính là tham-dục, ham-muốn và cuồng-vọng ở trong ta. Ta phải chiến-đấu với nó đời đời.

14.—Nếu ai làm phải, ta hãy theo họ; nếu họ làm trái, ta hãy phản-đối ngay.—*Abraham Lincoln.*

15.—Sự xấu-xa buộc phải giao-thông với ma-quỉ; nó phản-chiếu ma-quỉ cũng như sự tốt-đẹp phản-chiếu Đức Chúa Trời.

16.—Nếu ta lùi bước, không chịu hi-sinh thân mình, thì những lời ta cầu-nguyện cho công-việc truyền-đạo bất-quá là lời nói bóng-gió rất chua-chát.—*F. Coillard.*

17.—Đức Chúa Trời chỉ có thể dùng ta làm lợi-khi thực-hành ý-muốn Ngài tùy theo sự thánh-khiết của đời ta và bước đường ta tấn-tới trong ân-điền Ngài.

18.—Đời ngắn-ngủi còn dài hơn đời sống lâu nếu đời ngắn-ngủi đã đạt tới mục-dịch và làm trọn chức-vụ.

19.—Cửa-cải đời này vốn không hư-ác chi, nhưng nó có thể ngăn-trở ta cảm-biết mình đói-khát thiêng-liêng, và vì đó làm cho linh-hồn phải chết.

20.—Đừng quên rằng việc từ-thiện có đo lòng-dạ mà ra thì mới đáng gọi là từ-thiện.

21.—Nếu ai quả-trách nét xấu của mình, thì đừng phiền-giận người ấy, nhưng hãy phiền-giận những nét xấu mà người bày-tỏ cho mình.

22.—Không yêu thì là chết; yêu tức là sống; tình yêu đòi trái đất ra thiên-đàng; còn nếu thiên-đàng không có tình yêu thì không phải là thiên-đàng nữa.

23.—Tâm-tinh cao-thượng ví như hòn núi cao, ở đó tầm con mắt ta rộng-rãi hơn.

24.—Không có tình yêu - thương thì không có gì đáng gọi là vĩ-dại cả.

25.—Ở nơi đáy linh-hồn ta mới cảm-biết cái lạc-thứ vì làm trọn phận-sự.

26.—Sự đau-khổ thống-thiết là phương tốt nhứt để tạo ta nên bậc vĩ-nhơn.—*A. de Musset.*

27.—Phải nhớ rằng dẫu bão-tổ hung-hăng, ta vẫn phải sống; đừng bỏ liều thân-thể, đừng cúi đầu. Hãy chống-cự, hi-vọng và vững lòng tin!

28.—Mục-dịch cốt-yếu của sự cầu-nguyện không phải là để nắm lấy Đức Chúa Trời, nhưng là để xô-đuối quỉ Sa-tan.—*Gordon.*

29.—Sự tha-thứ dẫn đến Đức Chúa Trời, sự cảm-hờn dẫn đến quỉ Sa-tan.—*Gordon.*

30.—Đức Chúa Trời thấy con kiến đen trên văng đá đen trong đêm tối đen.—*Tục-ngữ phương Đông.*

31.—Có biết cầu-nguyện cho phải đường thì mới biết sống cho phải đường.